

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

navrhovatele:	HBR Nature Foundation z.s., IČO 22748725, sídlem Křižovnická 86/6, 110 00 Praha 1,
proti odpůrkyni:	obec Hlince sídlem Hlince 44, 331 41 Kralovice, zastoupená JUDr. Pavlem Roubalem, advokátem, sídlem Otýlie Beníškové 1664/14, 301 00 Plzeň,
za účasti osoby zúčastněné na řízení:	D. J., bytem X,

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy - územního plánu obce Hlince schváleného usnesením Zastupitelstva obce Hlince č. 252/2022 ze dne 17. 9. 2022, který nabyt účinnosti dne 12. 10. 2022

takto:

- I. Návrh na zrušení územního plánu obce Hlince schváleného usnesením Zastupitelstva obce Hlince č. 252/2022 ze dne 17. 9. 2022, který nabyt účinnosti dne 12. 10. 2022, se zamítá.
- II. Navrhovatel je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit odpůrkyni náklady řízení ve výši 16 456 Kč k rukám zástupce odpůrkyně JUDr. Pavla Roubala, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Navrhovatel se návrhem doručeným Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) dne 3. 3. 2023 (návrh byl zřejmě chybně datován 27. 6. 2022 – pozn. soudu) domáhal zrušení opatření obecné povahy - územního plánu odpůrkyně schváleného usnesením zastupitelstva odpůrkyně č. 252/2022 ze dne 17. 9. 2022, který nabyl účinnosti dne 12. 10. 2022 (dále jen „*napadený územní plán*“).

II.

Návrh na zrušení napadeného územního plánu

2. Navrhovatel se v úvodu svého návrhu označil za vlastníka pozemku p. č. st. 41 (součástí pozemku je stavba), a rovněž pozemků p. č. Xa, Xb, Xc, Xd, Xe, Xf, Xg a Xh, které jsou zapsány na listu vlastnictví č. 141 pro obec a k. ú. X. Dále uvedl, že vlastníkem pozemku p. č. Xi, který je zapsán na listu vlastnictví č. X pro obec a k. ú. X, je pan D. J., který je synem starosty obce Hlince.
3. Navrhovatel poté specifikoval napadený územní plán, jeho objednatele, pořizovatele a zhotovitele. Poté vyjádřil přesvědčení, že napadený územní plán byl vydán v rozporu se zákonem a jako takový by měl být zrušen.
4. Navrhovatel nejprve v obecné rovině poukázal na povahu územního plánu, jeho funkci, jakož i náležitosti jeho obsahu upravené přílohou č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb. Ohledně obsahové stránky územního plánu navrhovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2022, č. j. 4 Ao 7/2011 – 75, z něhož citoval. Dále uvedl, že ve věci pořízení územního plánu je jeho pořizovatel povinen vést spis dle § 17 správního řádu.
5. Poté navrhovatel konstatoval, že uplatnil námitky k návrhu na pořízení napadeného územního plánu, které odpůrkyně a pořizovatel napadeného územního plánu zamítli jako nedůvodné. Navrhovatel tyto své námitky zopakoval.
6. V první řadě uvedl, že výslovně nesouhlasil se změnou účelu a využití pozemku p. č. Xi v k. ú. obce X v blízkosti kostela sv. Petra a Pavla, jedná se o druh pozemku „orná půda“. Novým účelem využití jeho části podle návrhu napadeného územního plánu je kategorie s označením plochy Z9 – občanské vybavení veřejné, pozemky občanského vybavení sloužícího k zajištění rekreačních, kulturně-naučných a společenských funkcí (svatby a další příležitostné slavnosti), s čímž navrhovatel nesouhlasil. Podle názoru navrhovatele změna využití daného pozemku způsobí naprosté zničení poklidného rázu okolí kulturní památky kostela sv. Petra a Pavla, ohrozí kvalitu životního prostředí a bude mít neblahé následky na stávající úroveň pořádku, prašnosti a hluchnosti tohoto jedinečného místa. Ke změně účelu a využití daného pozemku dojde v těsné blízkosti kostela sv. Petra a Pavla, který je místní dominantou, a především historickou památkou. Podle přesvědčení navrhovatele změna kategorie pozemku způsobí výrazné a neměnné narušení klidu i vzhledu tohoto místa a umožní destruktivní aktivity v podobě: (i) trvalé umístění staveb určených k podnikání navždy zničí krásu této kulturní památky, jejíž největší půvab spočívá právě v jejím umístění v tiché krajině Přírodního parku Berounka; (ii) hrozí

ničení životního prostředí nedovoleným přenocováním, parkováním osobních automobilů a karavanů a tábořením návštěvníků, které nelze vyloučit, vzhledem k tomu, že místo není pod stálým dohledem v nočních hodinách; (iii) nepřijatelná hlučnost návštěvníků v době konání kulturních akcí spojených s konzumací alkoholu v pozdních nočních hodinách bude narušovat klid majitelů blízkých nemovitostí; (iv) napadený územní plán na tomto místě, které je významným archeologickým nalezištěm a může negativně ovlivnit EVL Berounka, umožní vybudovat čistírnu odpadních vod pro vzniklé splaškové vody, popřípadě bezodtokovou jímku. V blízkosti kostela se nachází také bývalé pohřebiště, což si zaslouží alespoň minimální pietu, což návrh územního plánu rozhodně nezajišťuje.

7. Dále navrhovatel ve svých námitkách vyjádřil názor, že kostel sv. Petra a Pavla je kulturní památkou a stejný status mají i přilehlé pozemky, neboť kostel byl umístěn na historické stezce. Je zřejmé, že v blízkosti kostela a zároveň v části pozemku, u které je plánována změna způsobu využití, může být historicky hodnotné naleziště a uvedená lokalita by se měla stát předmětem podrobného archeologického průzkumu. Z tohoto důvodu je změna způsobu užití zcela mimo veřejný zájem. Jedná se pouze o soukromý zájem vlastníka dotčeného pozemku. Z důvodu změny užívání pozemku by došlo ke zcela neoprávněnému odnětí zemědělského půdního fondu, které by bylo odůvodněno pouze soukromým zájmem. Dosavadní využití louky je z hlediska ochrany přírody a zemědělského půdního fondu zcela adekvátní a není nutné v místě budovat jakoukoliv stavbu.
8. Navrhovatel rovněž namítal, že předmětná lokalita je součástí Přírodního parku Berounka, který požívá zvýšenou ochranu. Umístění stavby do této lokality je zjevně v rozporu se schválenou ochranou daného místa. Došlo by k nevratnému poškození biotopu, který se zde vytvářel po řadu desetiletí a samozřejmě k ohrožení rostlin a živočichů žijících v předmětné lokalitě. Ta se nachází v sousedství EVL Berounka. Navrhovateli nebylo doloženo, zda proběhlo hodnocení dopadu plánovaných opatření napadeného územního plánu na toto EVL formou SEA nebo byl posuzován vliv uvedeného konkrétního záměru na toto EVL či jiné hodnocení vlivu na životní prostředí.
9. Po zopakování námitek uplatněných v průběhu pořizování napadeného územního plánu navrhovatel vyjádřil své přesvědčení, že zcela zásadní vadou napadeného územního plánu je to, že dotčené subjekty zapomněly provést či požadovat studii vlivu na životní prostředí dle platné legislativy, neboť územní plán zasahuje do Přírodního parku Berounka (jehož cílem je chránit dochovanou přírodu a krajinný ráz) a ovlivňuje Evropsky významnou lokalitu Berounka, musí mít jako podklad či podklady zpracované takové studie a hodnocení, aby mohl pořizovatel posoudit dopad napadeného územního plánu na životní prostředí, přírodní prostředí a existující kategorie územní ochrany přírody, zvláště, jedná-li se o její evropskou úroveň. To podle navrhovatele zjevně nemá.
10. Z uvedených důvodů navrhovatel navrhl, aby soud napadený územní plán obce Hlince zrušil a navrhovateli přiznal náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření odpůrkyně k návrhu na zrušení napadeného územního plánu

11. Odpůrkyně se k návrhu na zrušení napadeného územního plánu vyjádřila ve svém vyjádření ze dne 5. 4. 2023 (doručeném soudu dne 11. 4. 2023).
12. Odpůrkyně nejprve namítla, že navrhovatel není aktivně legitimován k podání návrhu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

na zrušení napadeného územního plánu, a proto by měl být jeho návrh zamítnut. S odkazem na § 101a a § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odpůrkyně měla za to, že navrhovatel svou aktivní legitimaci v potřebném rozsahu netvrdí ani neproказuje. Navrhovatel netvrdí nic konkrétního, jak by měl být přímo dotčen či zkrácen na svých subjektivních právech. Navrhovatel se zabývá toliko úpravou podmínek využití cizího pozemku parc. č. Xi, k. ú. X, a předkládáním obecných, neurčitých a nekonkrétních námitek bez předložení či označení jakéhokoliv důkazu. Podle odpůrkyně aktivní legitimace k podání návrhu nemůže být založena ani tím, že se na straně navrhovatele jedná o zapsaný spolek s účelem ochrany životního prostředí v obci Hlince či jiného zájmu nacházejícího se v obci Hlince, a to jednoduše z toho důvodu, že navrhovatel za tímto účelem založen nebyl a ani za takovým účelem nefunguje, sídlí v Praze a má 2 členy, kteří rovněž nebydlí v obci Hlince. Navrhovatel zároveň ani historicky nerealizoval žádnou svou činnost v obci Hlince v tom směru, v jakém nyní brojí proti napadenému územnímu plánu.

13. Dále odpůrkyně namítala nedůvodnost předmětného návrhu. Námitky navrhovatele napadají v plném rozsahu toliko okolnosti a oblasti, jejichž posouzení podléhá výlučně dotčeným správním orgánům, které se k návrhu územního plánu, jeho projednání a rovněž i návrhu rozhodnutí o námitkách navrhovatele vyjádřily tak, že územní plán v podobě, jak byl vydán, schvalují. Navrhovatel netvrdí konkrétní námitky a ani nepředložil žádný důkaz k prokázání svých zcela obecných a neurčitých námitek. Pokud navrhovatel uvádí, že nesouhlasil se změnou účelu a využití pozemku parc. č. Xi, pak je třeba konstatovat, že se jedná o cizí pozemek. Navíc se nejedná o změnu, nýbrž vydání prvního územního plánu regulujícího území obce Hlince. Konkrétní námitky k podobě případné stavby, která by byla na pozemku parc. č. Xj a jejího provozu jsou v řízení o vydání územního plánu předčasné, když je bude nutné případně uplatnit v územním či stavebním řízení. Z námitek navrhovatele je patrné, že navrhovatel vůbec neví, jak byly dosud dotčený cizí pozemek parc. č. Xk a kostel sv. Petra a Pavla a jeho okolí využívány. Předmětné území je dlouhodobě a úspěšně využíváno ke kulturně-společenským událostem, což má velmi pozitivní dopad na rozvoj dané lokality a stav kostela a jeho okolí. Pokud by nebyla přijata regulace pro předmětné území a pozemek parc. č. Xi v rozsahu dle napadeného územního plánu, pak by to mohlo naopak způsobit živelné a neregulované užívání územní oblasti. Námitky jsou nadto absurdní, neboť uvádí činnosti a rizika, která by mohla nastat úplně stejně bez ohledu na to, zda územní regulace byla nebo nebyla přijata. Proces pořizování územní plánu je stanoven stavebním zákonem. Výsledný územní plán musí být dle § 54 odst. 2 ve vazbě na § 4 odst. 2 stavebního zákona vydán v souladu se stanovisky dotčených orgánů, nikoli v souladu s obdrženými námitkami ze strany veřejnosti.
14. Podle odpůrkyně v případě napadeného územního plánu proběhl zákonný proces. Námitky navrhovatele byly v souladu s § 53 odst. 1 stavebního zákona řádně vyhodnoceny a návrh rozhodnutí o námitkách (včetně podrobného odůvodnění), byl rozeslán dotčeným orgánům k uplatnění jejich stanovisek, které s navrženým rozhodnutím o námitkách navrhovatele souhlasily.
15. Ze stanovisek příslušných dotčených orgánů zcela jasně vyplývá, že napadený územní plán byl vydán v souladu s veřejnými zájmy, které dotčené orgány chrání. Z hlediska předmětného návrhu se jedná zejména o stanoviska dotčených orgánů na úseku památkové ochrany a ochrany životního prostředí. K námitce potenciálního vynětí pozemku parc. č. Xi z půdního fondu odpůrkyně odkázala na stanoviska Krajského

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

úřadu Plzeňského kraje, Odbor životního prostředí ze dne 4. 3. 2022 a ze dne 30. 6. 2022, kde byl zdůrazněn záměr jako celospolečensky prospěšný s důrazem na zlepšení kulturní a společenské funkce využívání kostela sv. Petra a Pavla a daného území. K námitkám navrhovatele ohledně památkové péče a archeologického naleziště odpůrkyně odkázala na stanoviska Krajského úřadu Plzeňského kraje, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 28. 6. 2022 a ze dne 13. 9. 2022. Obě stanoviska posuzovala napadený územní plán z hlediska památkové péče a ochrany archeologického naleziště a s jeho podobou vyjádřila souhlas. Ve vztahu k námitkám ohledně ochrany životního prostředí a Přírodního parku Berounka odpůrkyně odkázala na stanoviska Městského úřadu Královice, Odbor životního prostředí ze dne 16. 3. 2022 a 4. 7. 2022, která rovněž odsouhlasila napadený územní plán. Nadto odpůrkyně zdůraznila, že napadeným územním plánem není schvalována žádná konkrétní stavba a není tím nahrazováno územní ani stavební řízení, která budou v případě zájmu o výstavbu muset řádně proběhnout v souladu se zákonem a bude k tomu vyžadován souhlas příslušného orgánu ochrany přírody a krajiny, který posoudí stavební záměr v souladu se zákonem č. 114/1992 Sb. Podle odpůrkyně napadený územní plán nezasahuje do Evropsky významné lokality Berounka a svou povahou a rozsahem vzhledem k umístění daného pozemku parc. č. Xi ani nemůže do Evropsky významné lokality Berounka zasáhnout.

16. Dále odpůrkyně ve vztahu k možnosti a rozsahu přezkumu územního plánu obce soudem ve správním soudnictví odkázala rozsáhlou a konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2013, č. j. 1 AOs 3/2012-59.
17. Závěrem této části svého vyjádření odpůrkyně shrnula, že námitky navrhovatele nejsou důvodné, protože jsou irelevantní. Hypotetické dopady napadeného územního plánu na případná budoucí územní či stavební řízení nemohou být předmětem soudního přezkumu, kdy soud přezkoumává toliko zákonnost a přiměřenost zvoleného řešení. Pokud jde o související důsledky následné výstavby na pozemku parc. č. Xi, tyto musí být posuzovány v územním řízení, kde bude posuzován konkrétní stavební záměr. Takové hodnocení je však ve fázi územního plánování, bez znalosti konkrétního stavebního záměru, nemožné učinit. Regulace zvolená odpůrkyní v napadeném územním plánu se nemohla dotknout subjektivních práv navrhovatele.
18. V závěrečné části svého vyjádření se odpůrkyně zabývala povahou užívání dotčeného území. Uvedla, že se podle počtu obyvatel řadí mezi nejmenší obce v ČR a že započala s obnovenou kostela sv. Petra a Pavla v roce 2000, když tehdy se jednalo o zřízení. Společně s obnovou se do kostela vrací i jeho náplň. To si vyžaduje, aby v okolí kostela bylo zajištěno občerstvení a základní hygienické zázemí. Po zkušenostech z posledních 22 let došlo k vymezení pouze části dotčeného území pro občanskou vybavenost (plocha Z9). Tím se napadený územní plán omezil na nezbytně nutnou míru tak, aby zde bylo možné trvale zabezpečit základní potřeby pro turistický ruch, které není možné umístit do majetku obce, tj. do kostela nebo na okolní bývalý hřbitov. Napadený územní plán v předmětné lokalitě oproti předchozímu období a způsobu jejího využívání vymezené činnosti nijak nerozšiřuje a nenavrhuje žádné nové aktivity nebo navýšení těchto činností. Naopak vylučuje nebezpečí nekoordinovaného provozování základních potřeb občanské vybavenosti. Jsou nastavena jasná pravidla a rámec využití těchto ploch, směřující k zabezpečení základních potřeb turistického ruchu, při současném respektování požadavků všech dotčených orgánů a institucí.

19. V závěru svého vyjádření odpůrkyně navrhl, aby soud předmětný návrh na zrušení napadeného územního plánu zamítl a odpůrkyni vůči navrhovateli přiznal náhradu nákladů řízení, neboť v případě odpůrkyně se jedná o malou obec bez odborného právního aparátu.

IV.

Replika navrhovatele na vyjádření odpůrkyně

20. Navrhovatel podal na vyjádření odpůrkyně repliku ze dne 5. 5. 2023, ve které nejprve tvrdil, že je ve věci aktivně legitimován a že jeho tvrzení, ze kterých aktivní legitimace vyplývá, jsou uvedena již v návrhu. Přitom zopakoval, že je vlastníkem pozemků zapsaných na listu vlastnictví č. X pro obec a k. ú. X, z čehož vyplývá jeho aktivní legitimace k podání předmětného návrhu, neboť jeho práva jsou napadeným územním plánem přímo dotčena. Dále pak navrhovatel poukázal na účel svého založení, jako spolku. Ze stanov spolku vyplývá, že spolek je založen kromě jiného na progresivní metody ochrany přírody a krajiny. Jedná se tedy o ekologický spolek, jehož posláním je ochrana přírody a krajiny, a i z tohoto důvodu je ve věci aktivně legitimován. Podle navrhovatele účelová a nepřesná tvrzení odpůrkyně, která zpochybňují aktivní legitimaci spolku, nemohou obstát.
21. Pokud jde o další námitky odpůrkyně, tak ty navrhovatel považuje za procesně a věcně nedůvodné a je přesvědčen, že taková procesní obrana nemůže obstát. Podle navrhovatele odpůrkyně přes nesouhlas dotčených osob protlačila změnu územního plánu, která zcela jednoznačně porušuje veřejný zájem na ochranu přírody a krajiny. Opakoval, že nedošlo k posouzení vlivu napadeného územního plánu na životní prostředí, ačkoliv k tomu muselo zjevně dojít z důvodu ochrany Přírodního parku Berounka. Odpůrkyně tak nedodržela zákonné podmínky pro právně čisté přijetí územního plánu. Z uvedených důvodů navrhovatel setrval na důvodnosti svého návrhu.

V.

Osoba zúčastněná na řízení

22. Soud učinil dne 7. 3. 2023 výzvu potenciálním osobám zúčastněným na řízení (v návaznosti na opatření předsedy senátu o doručení vyvěšením na úřední desce soudu a odpůrkyně). Ve stanovené lhůtě soudu písemně oznámil zájem účastnit se předmětného řízení pouze pan D. J., kterému soud posléze doručil návrh a informoval jej o soudním jednání. Jako potenciální osobu zúčastněnou na řízení pak soud adresně oslovil společnost Agrolesy Chříč, s. r. o., která je vlastníkem některých pozemků v lokalitě, ke které směřují námitky navrhovatele. Tato společnost ovšem zájem účastnit se řízení neprojevila. Pro úplnost soud uvádí, že navrhovatel žádnou potenciální osobu zúčastněnou na řízení neoznačil a ze správního spisu žádná další potenciální osoba zúčastněná na řízení nevyplynula.
23. Osoba zúčastněná na řízení zaslala soudu vyjádření ze dne 21. 3. 2023. V úvodu svého vyjádření uvedla, že již 5 let provozuje se svou manželkou občerstvení na louce u kostela sv. Petra a Pavla. Jde o postupně rozvíjející se projekt, který reaguje na turistický ruch v této lokalitě. Na daném místě bylo občerstvení již dávno předtím, když se tam střídali různí provozovatelé. Osoba zúčastněná na řízení má mnoho nápadů, kterými by ráda posunula gastronomii a turistický ruch v této oblasti výše, a rozvinula projekt a vytvořila místo pro setkávání lidí s odpovídajícím sociálním zázemím. To vše řeší s příslušnými orgány. Předmětný pozemek získala od dosavadního vlastníka začátkem roku 2022. Poté

se osoba zúčastněná na řízení zabývala předsedou spolku (navrhovatele), který měl usilovat o to, aby předmětný pozemek (louku u kostela) nemohla koupit. Předseda spolku měl též osobně informovat osobu zúčastněnou na řízení, že si nepřeje, aby na louce podnikala, protože chce mít na chalupě klid. Rovněž poukázala na to, že nemovitost ve vlastnictví navrhovatele prochází výraznou přestavbou se zásahy do nosných konstrukcí, která změnila celkový vzhled a velikost stavby. Z toho usuzuje, že cílem navrhovatele není chránit toto místo a přírodu v něm, ale spíše prosazovat soukromé zájmy předsedy spolku a zlikvidovat její podnikání.

VI.

Průběh řízení a soudní jednání

24. Z hlediska posouzení včasnosti předmětného návrhu soud konstatuje, že napadený územní plán nabyl účinnosti dne 12. 10. 2022. Navrhovatel podal svůj návrh dne 3. 3. 2023. Je tudíž zřejmé, že návrh byl podán v zákonné jednoroční lhůtě ve smyslu § 101b odst. 1 s. ř. s.
25. Vzhledem k tomu, že odpůrkyně napadený územní plán vydala, je dána její pasivní legitimace. Pokud jde o aktivní procesní legitimaci navrhovatele, pak soud předně vycházel z toho, že napadený územní plán upravuje území obce Hlince, kde je navrhovatel vlastníkem několika pozemků, a dále že navrhovatel je spolkem zabývajícím se ochranou přírody. Navrhovatel přitom tvrdil, že napadeným územním plánem bylo jeho vlastnické právo přímo dotčeno. Dle judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu spolkům založeným za účelem ochrany přírody, krajiny a životního prostředí v zásadě přísluší procesní aktivní legitimace k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy, včetně územních plánů, pokud daný spolek či jeho členové mají vztah k předmětu regulace daného opatření obecné povahy, tj. v případě územních plánů k danému území regulovanému daným územním plánem (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14). Přitom platí, že: *„Otázku aktivní procesní legitimace navrhovatele jako podmínku přípustnosti návrhu nelze směřovat s otázkou aktivní věcné legitimace návrhu, tedy s otázkou jeho důvodnosti. Přípustný je ten návrh, který obsahuje zákonem stanovená (tedy mj. myslitelná a logicky konsekventní) tvrzení; není však nutné, aby tato tvrzení byla pravdivá. Pravdivost tvrzení je však naopak zásadní pro posouzení důvodnosti návrhu – to se však již zkoumá v řízení ve věci samé, nikoli při posuzování přípustnosti.“* (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017 – 264, bod [33], resp. tam odkazované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 – 120, bod [42]). V posuzovaném případě byla podmínka vztahu navrhovatele k danému území splněna, neboť ten byl vlastníkem nemovitostí na území regulovaném napadeným územním plánem, přičemž tvrzené dotčení jeho práv bylo myslitelné a logicky konsekventní. Soud proto dospěl k závěru, že navrhovatel byl procesně aktivně legitimován k podání předmětného návrhu ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s.
26. Návrh kromě obecných náležitostí splňoval i náležitosti ve smyslu § 101b odst. 2 s. ř. s., tudíž soud měl návrh za projednatelný. Soud proto mohl přistoupit k věcnému přezkoumání předmětného návrhu.
27. Vzhledem k tomu, že navrhovatel vyjádřil nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání (č. l. 36 soudního spisu), soud konal dne 30. 5. 2023 jednání. Podáním odpůrkyně ze dne 29. 5. 2023 (doručeným soudem téhož dne v 17:04) a podáním navrhovatele ze dne 30. 5. 2023 (doručeným soudem téhož dne v 8:05 hod), tedy podáními učiněnými velmi

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

krátce před plánovaným začátkem soudního jednání, účastníci požádali soud o odročení nařízeného soudního jednání na neurčito z důvodu zahájení mimosoudního jednání o smírném vyřešení sporu. S ohledem na důvod, pro který účastníci žádali o odročení, jakož i na to, že žádost byla učiněna pouhých několik hodin (resp. v případě navrhovatele dokonce několik desítek minut) před plánovaným jednáním a navíc v přednostní věci, ve které soud musí rozhodnout v zákonné lhůtě 90 dnů od podání návrhu, soud žádosti o odročení nevyhověl. Proto v ranních hodinách dne 30. 5. 2023 (tedy obratem poté, co byl s žádostí o odročení seznámen) telefonicky informoval oba účastníky, že se jednání odročovat nebude, neboť k tomu soud neshledal důvody, což vzali oba účastníci bez dalšího na vědomí.

28. Následného soudního jednání se účastnil pouze zástupce odpůrkyně, když navrhovatel se bez omluvy k jednání nedostavil, ač byl k jednání řádně předvolán a poté i soudem informován, že se jednání odročovat nebude. Soud tak jednal bez účasti navrhovatele. Odpůrkyně při jednání setrvala na své dosavadní právní argumentaci, přičemž v podrobnostech odkázala na své předchozí písemné vyjádření k předmětnému návrhu. Osoba zúčastněná na řízení se jednání neúčastnila, ač byla o jednání řádně vyrozuměna.
29. Soud při jednání provedl následující důkazy: (i) úplný výpis navrhovatele z veřejného rejstříku, (ii) stanovy navrhovatele ze dne 29. 9. 2016, (iii) napadený územní plán, a to textovou výrokovou část a odůvodnění, (iv) napadený územní plán – grafickou část (hlavní výkres) s vyznačením zastavitelné plochy Z9, (v) katastrální ortofoto-mapu pozemku parc. č. Xi v obci a k. ú. X, (vi) mapu okolí pozemku parc. č. Xi v obci a k. ú. X pořízenou z internetové stránky [google.com/maps](https://www.google.com/maps), (vii) list vlastnictví č. X pro obec a k. ú. X, a (viii) list vlastnictví č. X pro obec a k. ú. X.
30. Soud naopak pro nadbytečnost neprovedl následující důkazní návrhy učiněné navrhovatelem v předmětném návrhu: (i) písemné námitky navrhovatele ze dne 27. 6. 2022 (jednalo se o součást správního spisu), (ii) blíže nespecifikované a nedoložené „odborné vyjádření orgánů ochrany přírody a krajiny“ a „fotodokumentaci“. Další důkazní návrhy navrhovatel ve svých písemných podáních neučinil. Odpůrkyně i osoba zúčastněná na řízení žádné důkazní návrhy neučinily.
31. Soud měl na základě skutečností plynoucích ze správního spisu, a to ve spojení s důkazy, které v řízení provedl, skutkový stav věci dostatečně zjištěný, tudíž další dokazování již nebylo pro posouzení věci potřebné.

VII.

Posouzení věci soudem

32. V souladu s § 101b odst. 3 a § 101d odst. 1 s. ř. s. soud přezkoumal napadený územní plán v rozsahu a z důvodů uvedených v návrhu a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání předmětného opatření obecné povahy. Soud rovněž přezkoumal napadený územní plán z hlediska vad, ke kterým přihlíží z úřední povinnosti (srov. § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 s. ř. s.), přičemž žádné takové vady neshledal.
33. Návrh na zrušení napadeného územního plánu **není důvodný**.
34. Soud ve svém posouzení důvodnosti předmětného návrhu vyšel zejména z následující relevantní právní úpravy a soudní judikatury.
35. Předně soud uvádí, že soudní řízení správní, jehož předmětem je přezkum opatření obecné povahy či jeho části, je vázáno dispoziční zásadou a je spojeno s poměrně přísnou

koncentrací řízení (§ 101b odst. 2 s. ř. s.), což klade důraz na odpovědnost navrhovatele při formulování návrhu. Je zcela v dispozici navrhovatele, v jakém rozsahu opatření obecné povahy napadne, podle § 101b odst. 2 s. ř. s. však nesmí svůj návrh rozšiřovat co do rozsahu a důvodů. Petitem (rozsahem návrhu), jakož i důvody návrhu, je soud vázán (§ 101d odst. 1 s. ř. s.) a není jeho úkolem za navrhovatele domýšlet absentující či optimální argumentaci a tomu odpovídající petit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2023, č. j. 9 As 49/2021 – 39, body [26] a [27], a tam odkazovanou judikaturu).

36. Podle § 101d odst. 2 věty první a druhé s. ř. s. *dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší dnem, který v rozsudku určí. Není-li návrh důvodný, soud jej zamítne.*
37. Podle § 6 odst. 5 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“) zastupitelstvo obce vydává v samostatné působnosti územní plán. V § 18 a § 19 stavebního zákona jsou stanoveny cíle a úkoly územního plánování. Obsah a účel územního plánu je upraven v § 43 stavebního zákona. Podle § 43 odst. 4 stavebního zákona se *územní plán vydává formou opatření obecné povahy podle správního řádu*. Z těchto zákonných ustanovení lze dovodit, že bude existovat nespočet řešení území, která budou mnohdy odlišná, a přesto budou odpovídat zákonem stanoveným kritériím. Podle čl. 101 odst. 4 Ústavy České republiky *stát může zasahovat do činnosti územních samosprávných celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem*. Právě uvedené potvrzuje i ustálená judikatura (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008 – 51).
38. Ustálenou judikaturu týkající se postupu při soudním přezkumu opatření obecné povahy Nejvyšší správní soud shrnul ve svém rozsudku ze dne 13. 4. 2021, č. j. 7 As 306/2020 – 45 následovně: „[15] *Postup při soudním přezkumu OOP byl zdejší soudem opakovaně řešen. Z jeho judikatury vyplývá tzv. algoritmus přezkumu opatření obecné povahy (viz např. rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005 - 98, publ. pod č. 740/2006 Sb. NSS, a na něj navazující rozsudky). Tento algoritmus spočívá v pěti krocích, a to zkoumání, zda za první, je dána pravomoc správního orgánu vydat opatření obecné povahy; za druhé, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires); za třetí, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem; za čtvrté, zda je opatření obecné povahy co do obsahu v rozporu se zákonem (materiální kritérium); a za páté v přezkumu obsahu vydaného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (kritérium přiměřenosti regulace). V rámci pátého kroku popsaného algoritmu, tj. při přezkumu proporcionality územního plánu, jsou správní soudy povinny zkoumat, zda má zásah ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod, zda je zásah činěn v nezbytně nutné míře, zda je zásah činěn nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, zda je zásah činěn nediskriminačním způsobem a zda je zásah činěn s vyloučením libovůle (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, publikované pod č. 1910/2009 Sb. NSS, či rozsudek zdejšího soudu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 3 As 195/2015 - 55, ze dne 25. 5. 2017, č. j. 5 As 49/2016 - 198, ze dne 27. 7. 2017, č. j. 1 As 15/2016 - 85).“*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

39. V projednávané věci soud považoval na potřebné nejprve vymezit předmět sporu, a to ve světle shora popsané zásady vázanosti soudu rozsahem a důvody podaného návrhu na zrušení daného opatření obecné povahy. Předně je třeba zdůraznit, že mezi účastníky bylo nesporné, že navrhovatel ve svém návrhu, byť se domáhal zrušení celého napadeného územního plánu, své námitky směřoval pouze vůči té části napadeného územního plánu, kterým byla vymezena zastavitelná plocha Z9. Soud tudíž přezkoumával zákonnost napadeného územního plánu pouze ve vztahu k části vymezující zastavitelné území Z9, když ohledně zbývajících částí napadeného územního plánu bylo nutné předmětný návrh bez dalšího považovat za nedůvodný.
40. Pokud jde o návrhové body, pak navrhovatel tvrdil, že napadený územní plán byl přijat v rozporu se zákonem, přičemž v zásadě uplatnil dvě hlavní námitky, a to (i) opakoval svůj nesouhlas s vymezením plochy Z9 jako zastavitelné, který uplatnil v rámci námitek při pořizování napadeného územního plánu, přičemž setrval na tom, že změna dotčeného území oproti stávajícímu stavu způsobí výrazné a neměnné narušení klidu i vzhledu tohoto místa, ohrozí kvalitu životního prostředí a bude mít neblahé následky na stávající úroveň pořádku, prašnosti a hlučnosti tohoto jedinečného místa; a poté (ii) namítal jako zásadní vadu to, že dotčené subjekty zapomněly provést a požadovat studii vlivu na životní prostředí dle platné [navrhovatelem blíže nespecifikované – pozn. soudu] legislativy.
41. Naproti tomu odpůrkyně namítala nejen nedůvodnost námitek navrhovatele směřujících proti zákonnosti napadeného územního plánu, ale rovněž nedostatek aktivní věcné legitimace navrhovatele. Podle názoru odpůrkyně navrhovatel netvrdil ani neprokázal nic konkrétního, jak by měl být přímo dotčen či zkrácen na svých subjektivních právech, když plocha Z9 se nenachází na pozemcích ve vlastnictví navrhovatele. Věcná legitimace navrhovatele pak není dána ani tím, že je spolkem s účelem ochrany životního prostředí, neboť navrhovatel nebyl založen a nefunguje za účelem ochrany přírody v obci Hlince či jiného zájmu na území této obce.
42. Předmětem sporu tak byla jednak aktivní věcná legitimace navrhovatele, jednak zákonnost napadeného územního plánu v části upravující zastavitelnou plochu Z9.
43. Naopak soud měl na základě obsahu správního spisu a vyjádření jednotlivých účastníků řízení za nesporné, že (i) napadený územní plán byl schválen usnesením Zastupitelstva obce Hlince č. 252/2022 ze dne 17. 9. 2022 a nabyl účinnosti dne 12. 10. 2022; a dále že (ii) navrhovatel je vlastníkem pozemků zapsaných na LV č. X v obci a k. ú. X, přičemž tyto pozemky navrhovatele nejsou zahrnuty do zastavitelné plochy Z9.
44. Z textové části napadeného územního plánu soud zjistil, že v části c.3) je obsaženo vymezení zastavitelných ploch, kde se mj. uvádí následující: „V blízkosti kulturní památky kostela sv. Petra a Pavla je vymezena zastavitelná plocha Z9, která bude sloužit jako zázemí návštěvníků areálu“. Dále pak se ve vztahu k zastavitelné ploše Z9 uvádí: (i) *funkční využití* je „občanské vybavení – veřejné (OV)“; (ii) *hlavní využití* je „pozemky občanského vybavení sloužícího k zajištění rekreačních, kulturně-naučných a společenských funkcí území (svatby a další příležitostné slavnosti) v návaznosti na areál kostela sv. Petra a Pavla“; (iii) *členění plochy pro hlavní využití* je „stavby a plochy pro zajištění základního zázemí pro turisty a návštěvníky společenských akcí (občerstvení včetně potřebného skladového zázemí, hygienické zázemí pro návštěvníky i obsluhu včetně likvidace vzniklých splaškových vod v čistírně odpadních vod nebo bezodtokové jímce ap.“); (iv) *max. zastavěná plocha/parcela* je „30 % plochy“ a *prostorové uspořádání* je „max. 1 nadzemní podlaží“. V části f) je pak

obsaženo stanovení podmínek pro využití ploch, podmínek prostorového uspořádání, včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu, přičemž ve vztahu k plochám občanské vybavení – veřejné (OV) se uvádí jako hlavní využití „*pozemky staveb a zařízení občanského vybavení pro vzdělávání a výchovu, sociální služby, péči o rodinu, zdravotní služby, kulturu, veřejnou správu, ochranu obyvatelstva, obchodní prodej a administrativu, tělovýchovu a sport, ubytování, stravování, služby, vědu a výzkum*“.

45. Z odůvodnění napadeného územního plánu soud zjistil, že při pořizování tohoto územního plánu byly vzaty v úvahu mimo jiné tam popsané podmínky pro chráněná území a územní systém ekologické stability a že území obce Hlince je součástí přírodního parku Berounka, který vyhlásila Rada Plzeňského kraje dne 24. 5. 2021 (viz část B.1) bod 3.5) odůvodnění). Dále byl v části B.2) mimo jiné popsán postup při pořizení napadeného územního plánu, soulad návrhu územního plánu s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací vydanou krajem a rovněž s cíli a úkoly územního plánování, zejména s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a požadavky na ochranu nezastavěného území. V rámci této části odůvodnění napadeného územního plánu pak byla zmíněna souhlasná stanoviska jednotlivých dotčených orgánů, včetně orgánů ochrany životního prostředí a památkové péče. V závěru odůvodnění pak byly vypořádány námitky uplatněné v průběhu pořizování územního plánu, a to včetně námitek navrhovatele ze dne 28. 6. 2022.
46. Z výpisů z katastru nemovitostí a map týkajících se pozemků na místě zastavitelné plochy Z9 a v jejím okolí soud zjistil, že předmětná plocha Z9 se nachází na pozemcích parc. č. Xi a XI, které nejsou zalesněny a je na nich travní porost a které nejsou ve vlastnictví navrhovatele, přičemž plocha Z9 pokrývá pouze část uvedených pozemků, a to v okrajové části přiléhající k místní komunikaci. Zastavitelná plocha Z9 není v bezprostřední blízkosti s pozemky ve vlastnictví navrhovatele ani v bezprostřední blízkosti s pozemkem, na němž stojí kostel sv. Petra a Pavla.
47. Z výpisu navrhovatele z veřejného rejstříku a ze stanov navrhovatele soud zjistil, že navrhovatel vznikl 15. 3. 2012, sídlí v Praze a má dva členy představenstva, kterými jsou J. H. st. a J. H. ml. Účel navrhovatele je vymezen následovně: „*Základním posláním a účelem spolku je sdružování členů k uspokojování výzkumných, vzdělávacích a společenských zájmů členů, vzdělávací a přednášková činnost, naplnění práva na informace a uspokojení touhy po vědě, směřující k rozvoji intelektuální úrovně členů, výměny informací mezi jednotlivými členy a dále širší osvětová činnost v oblasti progresivních metod ochrany přírody a krajiny, výzkumu biodiverzity, ochrany lesů a ekologicky šetrného zemědělství a výzkumu hnojiv a ochranných prostředků proti škůdcům apod.*“. Jako hlavní činnosti spolku jsou uvedeny zejména (i) organizování setkání vlastních členů spolku a různých akcí pro členy spolku či pro děti a mládež, (ii) prezentování a podpora spolku či jeho členů na externích setkáních a dále (iii) jiná činnost směřující k naplnění poslání a cílů spolku.
48. Vzhledem k tomu, že odpůrkyně namítala nedostatek aktivní věcné legitimace navrhovatele, soud se nejprve zabýval touto mezi účastníky řízení spornou otázkou.
49. Soud přitom vyšel z judikatury Nejvyššího správního soudu, a to konkrétně z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017 – 264, z něhož byly publikovány následující právní věty:

„I. Aktivní věcná legitimace navrhovatele v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy je dána, pokud soud dospěje ke skutkovému a právnímu závěru o skutečném vztahu

úpravy obsažené v napadené části opatření obecné povahy a právní sféry navrhovatele a zároveň o podstatné nezákonnosti napadené regulace obsažené v opatření obecné povahy posuzované z hlediska kompetenčních, procesních i hmotněprávních předpisů (§ 101a odst. 1 věta první a § 101d odst. 2 věta první s. ř. s.).

II. V případě, že úprava obsažená v napadeném opatření obecné povahy skutečně negativně zasahuje do právní sféry navrhovatele, může se navrhovatel v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 s. ř. s. úspěšně dovolat i porušení právních předpisů, jejichž primárním účelem je ochrana veřejného zájmu. Výjimkou jsou případy, kdy je na první pohled zřejmé, že navrhovatelem namítané porušení veřejného zájmu se zcela míjí s právní sférou navrhovatele.“

50. Pokud jde o otázku možného zásahu napadeného územního plánu v části vymezení zastavitelné plochy Z9 do právní sféry navrhovatele, pak navrhovatel se omezil pouze na obecná tvrzení, že je vlastníkem pozemků v k. ú. X a dále že je ekologickým spolkem, jehož posláním je ochrana přírody a krajiny. Byť navrhovatel vedle toho vyjadřoval v obecné rovině nesouhlas s vymezením zastavitelné plochy Z9, když v ní spatřoval negativní vlivy na okolí kostela sv. Petra a Pavla a hrozbu pro kvalitu životního prostředí, pak tyto tvrzené negativní vlivy a potenciální hrozby konkrétním způsobem nepropojil s výkonem svých vlastnických práv k předmětným pozemkům či konkrétními veřejnými zájmy v dané lokalitě, jejichž ochranou by se skutečně zabýval.
51. Navrhovatel je sice vlastníkem jím uváděných nemovitostí na LV č. Xm v k. ú. X, z nichž se některé nacházejí nedaleko od zastavitelné plochy Z9, ovšem nejedná se o bezprostřední sousedství. Navrhovatel blíže nevysvětlil a nedoložil, jak by pouhým vymezením zastavitelné plochy Z9 (tedy nikoli rozhodnutím o konkrétním umístění či snad povolení konkrétní stavby) mohlo být dotčeno vlastnické právo jeho samotného, či případně jeho členů. Za této situace nelze bez dalšího dovodit jakýkoli konkrétní negativní zásah do právní sféry navrhovatele, přičemž soudu nepřísluší, aby za navrhovatele domýšlel, jak konkrétně by se mohlo zřízení zastavitelné plochy Z9 přímo dotknout vlastnických práv navrhovatele. Navíc nelze ponechat stranou, že v případě zastavitelné plochy Z9 se jedná o plochu s nikoli velkým rozsahem a s funkčním využitím veřejné občanské vybavení a stanoveným hlavním využitím k zajištění rekreačních, kulturně-naučných a společenských funkcí území (svatby a další příležitostné slavnosti) v návaznosti na areál kostela sv. Petra a Pavla a rovněž že byly stanoveny konkrétní limity pro zastavěnou plochu, resp. prostorové uspořádání (max. 30 % plochy, resp. 1 nadzemní podlaží). Tudíž již z tohoto pohledu nejde o zjevně invazivní úpravu do vlastnických práv navrhovatele, jakožto vlastníka pozemků nacházejících se nedaleko (ovšem nikoli v bezprostřední blízkosti) od zastavitelné plochy Z9.
52. Rovněž charakter navrhovatelem tvrzených negativních vlivů, které byly formulovány značně obecně a víceméně v rovině spekulací, svědčí spíše o tom, že by se potenciálně mohlo jednat o relevantní námitky v řízení o umístění případné stavby na předmětné ploše Z9, případně v řízení o povolení takovéto budoucí stavby. Lze proto souhlasit s odpůrkyní, že tento typ námitek, které navrhovatel uplatnil vůči napadenému územnímu plánu, bude namísto uplatnit až v územním řízení, příp. stavebním řízení, budou-li zahájena, kde již budou známy konkrétní parametry případné budoucí stavby na ploše Z9 a příslušné správní orgány se uplatněnými námitkami vůči budoucí stavbě budou muset náležitě zabývat (po vyjádření dotčených orgánů). Navrhovateli pak bude dána možnost, aby se v případě nesouhlasu s posouzením jeho námitek ze strany

správních orgánů domáhal soudního přezkumu správních rozhodnutí o umístění a povolení případné budoucí stavby.

53. Z uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že v předmětném řízení nebylo prokázáno, že by právní sféra navrhovatele, jako vlastníka nemovitostí na LV č. Xm v k. ú. X, byla skutečně negativně dotčena částí napadeného územního plánu vymezující zastavitelnou plochu Z9.
54. Pokud jde o otázku aktivní věcné legitimace navrhovatele jako ekologického spolku, pak soud předně nemá za prokázané, že by navrhovatel skutečně byl typickým „ekologickým spolkem“ se zaměřením na ochranu přírody, neboť základem jeho činnosti mají být podle jeho stanov spíše činnosti k uspokojování výzkumných, vzdělávacích a společenských zájmů členů, a dále vzdělávací, přednášková a osvětová činnost, přičemž ochrana přírody a krajiny je zmíněna spíše okrajově. Navíc navrhovatel nijak neprokázal, ale ani netvrdil, že by se jeho spolková činnost zaměřovala na území obce Hlince, když o své činnosti v zásadě neuvedl nic konkrétního. Stejně tak navrhovatel netvrdil, kolik členů má a zda alespoň někteří z nich mají určitý právně-relevantní vztah k dotčenému území v obci Hlince, z čehož by bylo možné dovodit případný zásah do jejich právní sféry, a potažmo i do právní sféry navrhovatele. Navrhovatel se tudíž nemohl úspěšně dovolávat porušení právních předpisů, jejichž primárním účelem je ochrana veřejného zájmu, neboť nebylo prokázáno, že by úprava v napadeném územním plánu skutečně negativně zasahovala do právní sféry navrhovatele.
55. Z právě popsanych důvodů soud dospěl k závěru, že v řízení nebylo prokázáno, že by právní sféra navrhovatele (příp. jeho členů) byla skutečně dotčena předmětnou částí napadeného územního plánu, kterou byla vymezena zastavitelná plocha Z9. Již z tohoto důvodu byl na straně navrhovatele dán nedostatek aktivní věcné legitimace, který plně odůvodnil zamítnutí předmětného návrhu.
56. Přestože soudem shledaný nedostatek aktivní věcné legitimace navrhovatele je dostatečným důvodem pro zamítnutí předmětného návrhu, soud se ve snaze o komplexní posouzení věci rovněž zabýval tvrzeným rozporem napadeného územního plánu se zákonem.
57. Pokud jde o první dva kroky algoritmu přezkumu opatření obecné povahy, pak navrhovatel v případě napadeného územního plánu ani nezpochybnil pravomoc orgánu, který územní plán vydal, ani nenamítal překročení mezí zákonem vymezené působnosti.
58. Pokud jde o třetí a čtvrtý krok algoritmu přezkumu, pak navrhovatel neuplatnil žádné konkrétní námitky ve vztahu k otázce zákonnosti postupu při vydání napadeného územního plánu, resp. zákonnosti napadeného územního plánu co do jeho obsahu. Navrhovatel pouze v obecné rovině namítal, že dotčené orgány zapomněly provést a požadovat studii vlivu na životní prostředí dle platné legislativy, aniž by specifikoval, které dotčené orgány a jakou legislativu má na mysli. Soud proto rovněž v obecné rovině uvádí, že neshledal žádný zásadní nedostatek v procesu pořizování a vydání napadeného územního plánu, který by mohl založit jeho nezákonnost, resp. vést k jeho zrušení. Soud rovněž neshledal, že by napadený územní plán v přezkoumávané části plochy Z9 byl po obsahové stránce v rozporu se zákonem. Z předloženého správního spisu i z odůvodnění napadeného územního plánu je patrné, že v průběhu jeho pořizování měly dotčené orgány možnost se vyjádřit, což také učinily prostřednictvím souhlasných stanovisek s tím, že dílčí připomínky byly pořizovatelem zohledněny. Jak přílehavě uvedla

odpůrkyně, ve vztahu k námitce ohledně potenciálního vynětí pozemku parc. č. Xi, k. ú. X, z půdního fondu lze odkázat zejména na stanoviska Krajského úřadu Plzeňského kraje, Odbor životního prostředí ze dne 4. 3. 2022, č. j. PK-ŽP/892/22, a ze dne 30. 6. 2022, č. j. PK-ŽP/8029/22. Ve vztahu k námitkám navrhovatele ohledně památkové péče a archeologického naleziště pak lze odkázat na stanoviska Krajského úřadu Plzeňského kraje, Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu ze dne 28. 6. 2022, č. j. PK-KPP/2505/2022, a ze dne 13. 9. 2022, č. j. PK-KPP/3415/22. A konečně ve vztahu k námitkám ohledně ochrany životního prostředí a Přírodního parku Berounka lze odkázat na stanoviska Městského úřadu Královice, Odbor životního prostředí ze dne 16. 3. 2022, č. j. OŽP/1461/2022, a ze dne 4. 7. 2022, č. j. OŽP/16263/2022.

59. Pokud jde o kritérium přiměřenosti, pak navrhovatel své návrhové námitky proti proporcionalitě přijatého řešení na území obce Hlince, kde byla vymezena zastavitelná plocha Z9, vůbec nesměřoval. Jak již bylo uvedeno výše, navrhovatel pouze zopakoval námitky uplatněné v průběhu pořizování napadeného územního plánu, aniž by ve svém návrhu jakkoli polemizoval s vyhodnocením a vypořádáním těchto jeho námitek. Soud proto pouze ve stručnosti a v obecné rovině uvádí, že odůvodnění vyhodnocení námitek navrhovatele, které je obsaženo v odůvodnění napadeného územního plánu, je logické a srozumitelné.
60. V dané souvislosti má soud za to, že z obsahu námitek navrhovatele je patrné, že jde spíše o vyjádření jeho nesouhlasu s přijatým řešením regulace dané části území obce Hlince, než že by navrhovatel dovozoval nepřiměřený zásah do jeho subjektivních práv. Na tomto místě je třeba zdůraznit obecné východisko, podle kterého úkolem správního soudu není určovat, jak má být určité území využito, a aktivně tak dotvářet regulaci území. Při hodnocení zákonnosti územním plánem přijatého řešení se soud musí řídit zásadou zdrženlivosti. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci. Ke zrušení namítané části opatření obecné povahy by měl proto soud přistoupit, pouze pokud by došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře, resp. v intenzitě zpochybňující zákonnost přijatého řešení regulace daného území. Jak se podává v ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu, v případech soudního přezkumu územních plánů řízení před soudem „*není nástrojem rozhodování věcných sporů o využití území; tyto spory zásadně mají být vypořádány v řízení před správními orgány a s využitím příslušného instrumentária správního procesu. Soud proto při návrhu mířícímu proti „nesprávnosti“ přijatého řešení koriguje principiálně toliko ta pochybení, která znemožnila účastníkům procesu takových instrumentů využít*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2023, č. j. 1 As 283/2021 – 34, bod [25]). „*Soudu tedy nepřísluší určovat, jakým konkrétním způsobem má být určité území využito, zda je toto využití optimální, atd. Zcela pregnantně je úloha soudu při přezkumu územně plánovací dokumentace vyjádřena v rozsudku Nejvyššího správního soudu publikovaném pod č. 1462/2008 Sb. NSS, kde je uvedeno, že „soud brání jednotlivce (a tím zprostředkovaně celé politické společenství) před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů, avšak není jeho úkolem sám územní plány dotvářet*“.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008, č. j. 4 Ao 2/2008 – 42). „*Je právem samosprávy uspořádat své územní poměry podle vlastních představ, přičemž do postupů samosprávy lze zasahovat pouze omezeně; nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci. Jak uvedl zdejší soud např. v rozsudku ze dne 16. 3. 2020, č. j. 1 As 245/2019 – 38: „Rozhodnutí*

o distribuci zátěže v rámci určitého území (...) je politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy a vyjadřuje realizaci práva na samosprávu daného územního celku. Nepřiměřené zásahy soudní moci do konkrétních odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy by byly porušením ústavních zásad o dělbě moci.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2021, č. j. 7 As 306/2020 – 45).

61. V návaznosti na výše uvedené soud uzavírá, že z popsaných důvodů nemá za důvodnou námitku navrhovatele, že by napadený územní plán byl v části, kterou byla vymezena zastavitelná plocha Z9, nezákonným. Soud totiž neshledal, že by navrhovatelem napadená regulace území obce Hlince v části zastavitelné plochy Z9 byla přijata v rozporu se zákonem.

VIII.

Rozhodnutí soudu

62. Vzhledem k tomu, že soud shledal předmětný návrh navrhovatele na zrušení napadeného územního plánu v plném rozsahu nedůvodným, návrh výrokem I. tohoto rozsudku zamítl (§ 101d odst. 2 věta druhá s. ř. s.).

IX.

Náklady řízení

63. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. platí, že *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.* V projednávané věci soud návrh na zrušení předmětného opatření obecné povahy jako nedůvodný zamítl. Odpůrkyně tak měla v dané věci plný úspěch.
64. Při rozhodování o nákladech řízení mezi účastníky řízení soud vyšel z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47: *„Žalované správní orgány mají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů přesahujících jejich běžnou úřední činnost. Příkladem může být řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (např. územního plánu) vydaného malou obcí, která nedisponuje odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení složitého soudního řízení. Odbornou agendu spojenou s pořízením územního plánu zákon svěřuje pořizovateli [srov. § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)], který však za vydaný územní plán nenese odpovědnost, neboť odpůrcem v řízení před soudem je obec, jejíž zastupitelstvo opatření obecné povahy vydalo (§ 101a odst. 3 s. ř. s.). V takové situaci nelze náklady vynaložené v řízení před soudem považovat za součást běžné úřední činnosti odpůrce a ten má právo na jejich náhradu v plné výši (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).“* Jelikož odpůrkyně je malou obcí bez příslušného odborného personálu (z řízení ani nevyplynulo, že by odpůrkyně zaměstnávala osobu s vysokoškolským právnickým vzděláním), má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení o zrušení jí vydaného územního plánu.
65. Soud za účelně vynaložené náklady, které byly nezbytné k dosažení úspěchu odpůrkyně v řízení, považoval náklady na odměnu advokáta, jak je vyčíslil a uplatnil právní zástupce odpůrkyně. Jednalo se o odměnu za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), c), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), tj. celkem 12 400 Kč, a dále náhradu hotových výdajů za čtyři úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu, tj. celkem 1 200 Kč. Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují (i) převzetí a příprava zastoupení, (ii) odpůrkyní doložená další porada právního zástupce s klientem konaná dne 28. 3. 2023, která přesáhla 1 hodinu, (iii) písemné vyjádření ze dne 11. 4. 2023 k předmětnému návrhu a (iv) účast na soudním jednání konaném dne 30. 5. 2023. Právní zástupce odpůrkyně soudu doložil, že je plátcem DPH, soud tudíž odpůrkyni přiznal DPH z celkové částky odměny a náhrad, tj. 2 856 Kč (21 % z částky 13 600 Kč). Celkem tedy 16 456 Kč (13 600 Kč + 2 856 Kč).

66. Soud proto výrokem II. tohoto rozsudku rozhodl o náhradě nákladů řízení mezi účastníky řízení tak, že odpůrkyni přiznal vůči navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 16 456 Kč. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo navrhovateli určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem navrhovatele tuto platbu realizovat).
67. Osoba zúčastněná na řízení nemá ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, a soud taktéž neshledal žádný zvláštního zřetele hodný důvod, pro nějž by bylo namíste náhradu nákladů řízení přiznat. Proto výrokem III. tohoto rozsudku rozhodl tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. května 2023

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu